

Hit Élet

Szigliget

2010/8. 48.

NOVEMBER

„Mondd, földi vándor, hol van az otthonod?”

Halottak napján virágokkal, gyertyák fényével, imáinkkal emlékezünk kedves halottainkra. Bármennyire is fájdalmas az emlékezés, a gondolkodó ember nem fordíthat hátat a halálnak, és ki kell békülnie a gondolattal, hogy egyszer az ő ideje is eljön, és semmi földi kincset nem vihet magával, amit életében gyűjtött. Az emberek különböző módon válaszolnak a halál hívására. A fiatalok is tudják, hogy meghalnak, de azzal vigasztalják magukat, hogy még messze jár, még van idő... Az idősek egyre jobban érzékelik közeledtét, készülnek a fogadásra.

A halottak napi temetőlátogatás békessége, kegyelme erőt kell, hogy adjon ahhoz, ami még hátravan. Úgy kell a gyertyafényes síroktól hazamennünk, hogy a régiek szép mondására emlékezzünk: A mai nappal kezdődik további életem! Megszámláltatott napjaink fogyásával bölcsességünknek gyarapodnia kell. Napi gondokkal, rohanásokkal terheltten is bizony meg kell állnunk néha, és önmagunknak kell feltenni a kérdést: hová sietünk, mi az, ami igazán fontos az életünkben?

Minden ember életének van értelme, célja feladata. Láthatjuk azt a megrendítő-felemelő nyugalmat is, mellyel sokan készülnek arra a végső útra. Sokat tanulhatunk egyszerű, dolgos emberek világlátásából, idős koruk élet-halált értő bölcsességéből. Nem félnünk kell a haláltól, hanem életvitelünkkel kell készülnünk rá.

A halottak napja az emlékezés jele. Egymással való közösségünk végső, s ezért mindent meghatározó eseménye, hogy halandók vagyunk. A mulandóság ínségében élökként óvjuk egymás méltóságát, és őrizzük azok emlékezetét, akik által lettünk, akik megtanítottak bennünket beszélni, gondolkozni, szeretni... Hiszen mindnyájan ugyanabból a porból vétettünk... S bizony jó embernek lenni, míg újra porrá nem leszünk.

A.N.

Halottak napja, Élők napja

Gárdonyi Géza
Rózsa egy sírra
(részlet)

Van egy ország, ahol nem tudja senki
mi a halál? Csak azt, hogy mi az élet?
Az óra ott tizenhárom betűt jár,
e szó betűit: Ö.R.Ö.K.K.É.V.A.L.Ó.S.Á.G.
Ez ország persze nem itt van e Földön:
fenn! fenn! Mi csak a porszemait látjuk
amelyek olykor aláhullanak
A Végtelenség sötét tengerébe.
E porszemek a fényes csillagok.
A lelkek, akik itt éltek e Földön,
ott nyugosznak az ős-világosságban,
a szivárvány-szín lágy felhők ölén.
És mint az ember néz a hangya-népre,
úgy néznek ők reánk a magasságból.

Elmegyünk, áldjuk az őszi
napfényt, ha eső, ha köd, mert áldhatunk.
Fenyőág, krizantém, fagyöngy. És a mécsesek...
Reszketnek a léleknyi fények. Reszketünk.
Jönnek-e hozzánk így, szeretettel, lesz-e ki jöjjön,
lesz-e hová?
Hát óvjuk, tesszük szélvédett helyekre, lángjon,
segítse
haza, segítse az éppen-élőt, mert minden mi van,
milliomodszor is újravirágzik innen, hol már
nincs joga
a szónak, s csillagokra szóródnak a miértek.
Ezek a tisztaság percei.
Ma, itt, halottak napja van.
Látjátok feleim... s voltunk bár Istentől bármi
távol,
itt reszketünk mind, miként a sok kis mécs
világol,
...por és hamu...

Szent Márton

a Várkáporna védőszentje

Szent Márton a Római Birodalom területén, Savariában (ma Szombathely) született a Kr. utáni 316-os vagy 317-es évben. (Pannonhalmát 1823-ig Szentmártonnak, ill. Szent Márton hegyének nevezték, mert a hagyomány szerint Márton a közelben lévő Savariában született.) Valószínűleg szláv családból származhatott, de nem zárhatjuk ki a kelta őseket sem. Szülei pogányok voltak. Családja jómódban élt, apja katonatisztként szolgált, ezért jutalomból Itáliában kapott birtokot, és a család így telepedett le Itáliában. Márton gyermekként Ticiumban (ma Pávia) nevelkedett. 12 évesen úgy döntött, felveszi a keresztény vallást, de szülei ezt nem nézték jó szemmel. 15 évesen apja akaratára belépett a hadseregbe, fiatal kora miatt 4 évig egy gyakorló csapatnál szolgált, 19 évesen lett valódi katona. A róla fennmaradt feljegyzések megemlítik segítőkészségét, jóindulatát.

Egy este nélkülözö koldussal találkozott. Köpenyét kardjával kettévágta, egyik felét a koldus vállára borította. Álmában Jézus jelent meg a koldusnak adott köpenydarabban. 339-ben, 22 évesen megkeresztelkedett. 341-ben barbárok támadtak Galliára. Az uralkodó személyesen biztatta katonáit, ajándékokkal kérte őket a harcra. Márton nem akarta elfogadni az ajándékot: eddig a császárt szolgálta, mostantól Istent akarja szolgálni. Az uralkodó gyávasággal vádolta meg, válaszul Márton másnap fegyverek nélkül akart a csatába indulni. Az ütközetre végül nem került sor, a frank uralkodó békét kért a császártól. Ez nagyon meglepte az embereket, csodának vélték. Ezután 341-ben kilépett a seregből, és Poitiers-be ment. 355-ben visszatért Pannóniába, és téríteni kezdett.

A 4. században megerősödött az eretnek ariánus mozgalom. Márton ekkor elűzték Savariából, és ismét Itáliába távozott, de innen is elűzték. 360-ban megszűnt a veszély, és visszatért Galliába. Itt a falvak lakóinak a térítésével foglalkozott. 361-ben Ligugében megalapította az első európai szerzetes kolostort. 371-ben Márton Tours püspökévé választották meg, ő azonban tiltakozott megválasztása ellen. A legenda szerint egy libaólban próbált elrejtőzni, de a ludak elárulták gágogásukkal. Fontos hittérítő munkát végzett, a pogány falvak nagy részét megtérítette. Életét csodák, gyógyulások kísérték. Munkáját haláláig kitartoan végezte, végül 397. november 8-án elhunyt. 3 nap múlva, november 11-én Tours-ban temették el. Sírja felett kápolnát emeltek.

Az Avasi torony egykori Mindenszentek templom

Reményik Sándor: Torony

Tegnap este az erkélyablakon
Át néztem: be különös a torony.
És mégse láttam még ily ismerősnek,
Ily közelinek, ilyen mese-hősnek.
Sohase láttam így keretbe vágva,
A városból, a világból kivágva.
Ily nyugalmasan, szépen egyedül,
Mindenen túl, és minden felül.
Sötét vállát a holdfény meg nem ülte,
Szánkázott rajta, lebegett körülte.
Ő nőtt, csak nőtt a derengésen által,
Húzta, húzta a lelkemet magával.
Végül ott álltam én, keretbe vágva,
A városból, a világból kivágva.
Nyugalmasan, gyönyörűn, egyedül,
Mindenen túl és minden felül.
Amíg újra emberré nem omoltam. -
A tornyot nézve, én is torony voltam.

HIRDETÉSEK

Mindenszentek napján a szentmise délelőtt 10 órakor kezdődik a temetői kápolnában. Halottak napján szintén itt, délelőtt 9 órakor tartjuk a szentmisét.

E-mail: hit.elet.szigliget@gmail.com